

Energetyczne kąty Robakowskiego

Od autora:

Kąty energetyczne 1975-2024

Prace z cyklu "Kąty energetyczne" są wyrazem fascynacji problemem istnienia KĄTÓW jako swego rodzaju geometrii intuicyjnej. Ten wyimaginowany przez umysł człowieka MODEL stał się od wielu lat głównym motywem mojej aktywności artystycznej. Zastanawiam się na ile „geometria” mająca przecież jedynie w swojej intencji cele praktyczne może funkcjonować w sztuce? Aby ten problem stał się istotny, postanowiłem powołać KĄTY jako energetyczny znak kultowy w formie osobistego fetyszu. Mam intuicję, że dysponując trzema kątami, uda mi się w dowolny sposób narzucić je na tak zwaną RZECZYWISTOŚĆ, ale też na moją motoryczność biologiczną. Dzięki takiemu zabiegowi pragnę spowodować coś w rodzaju napięcia energetycznego. To NAPIĘCIE ma być sensem tej absurdalnej pracy, czyli sposobem nadania własnej artykulacji niezależnej już ode mnie materii.

Józef Robakowski

urodzony w 1939 roku w Poznaniu artysta, historyk sztuki, profesor akademicki. Studiował zabytkoznawstwo i historię sztuki na Uniwersytecie Toruńskim i sztukę operatorską w Państwowej Wyższej Szkole Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej im. Leona Schillera w Łodzi, gdzie od 1970 do 2018 był wykładowcą, prowadząc m.in. Pracownię Działań Multimedialnych. Jego praktyka artystyczna koncentruje się wokół filmu, fotografii i innych mediów wizualnych.

Od końca lat 50. zajmuje się fotografią, eksperymentując z technologiami zapisu fotograficznego, tworzy obiekty i instalacje fotograficzne. Analityczno-konceptualne serie prac z lat 70. są wyrazem jego zainteresowania uwarunkowaniami percepcji i możliwościami rejestracji fotograficznej. W latach 80. realizował cykle zdjęć powstałych ze sfotografowanych obrazów telewizyjnych. W ostatnich latach pod hasłem „Fotomanii” tworzy monumentalne kompozycje z własnych wizerunków funkcjonujących w internecie oraz mentalne archiwum multimedialne pt. "Puls Facebooka".

Od początku lat 60. zajmuje się tworzeniem filmów eksperymentalnych. Nowatorskie analizy struktur przekazu filmowego z lat 70. zaliczane są do klasyki kina strukturalnego. W latach 80. m.in. przy użyciu techniki wideo realizował koncepcję „kina własnego”- autorskich, często autobiograficznych zapisów i rejestracji działań performatywnych. Równocześnie rozwijał wątek krytyczny dotyczący polityki mediów i mechanizmów manipulowania widzom w zideologizowanych środkach masowego przekazu. Ważną częścią jego praktyki są dokumentacje wideo i filmowe dotyczące sztuki współczesnej i jej awangardowych tradycji. Współzałożyciel grup artystycznych podejmujących eksperymentalne działania, m.in.: Oko (1960), STKF Pętla (1960-1966), Zero-61 (1961-1969), Krąg (1965-1967). Współtwórca grupy Warsztat Formy Filmowej (1970-1977) oraz Telewizyjnej Grupy Twórczej Stacja Ł (1991-1992). Od 1978 roku prowadzi (założoną wspólnie z Małgorzatą Potocką) Galerię Wymiany w Łodzi.

Inicjator licznych wydarzeń artystycznych, kurator kilkudziesięciu wystaw, wydawca, autor tekstów i publikacji. Mieszka i pracuje w Łodzi.

